

Bilag 11.

FORSIKRINGSFORBUNDET FOR
DANSKE FISKERE OG SØFOLK M. M.

København, den 26. Oktober 1923.

Til Indenrigsministeriet.

Ved med Skrivelse af 23. d. M. at tilstille Forbundet et udarbejdet Forslag til en Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde, har det høje Ministerium givet Forbundet Lejlighed til at fremkomme med en Udtalelse vedrørende Forslaget.

Saaledes foranlediget skal man næst at bemærke, at der fra Forbundets Side intet findes at erindre vedrørende de i Forslaget indeholdte Bestemmelser hvormed formentlig særlig Dansk Fiskeriforenings Ønsker imødekommes, tillade sig at fremsætte Forslag til nogle mindre Ændringer, der uden at bryde Forslagets Systematik eller Principer, dog vil være af væsentlig Betydning for Forbundet.

Man skal saaledes tillade sig at henstille, at der i *Forslagets § 20*, første Linie efter Ordet »Arbejdsgiver«, indføjes »eller en forsikringspligtig selvstændig erhvervsdrivende« og i samme Paragrafs tredje Linie Ordet »Arbejdsgiver« ændres til »disses«, og skal man som Motiv til disse Ændringer fremføre, at der derved fremskaffes en Sikkerhed for Forbundet med Hensyn til Gennemførelsen af sine Krav overfor langt den største Del af Forbundets Forsikringstagere, fordi, hvis Forslaget lades uændret, den Mulighed altid vil være til Stede, at de efter Retsplejelovens Gennemførelse ansatte Dommere kan nægte enten at autorisere en Udpantningsbegøring fra Forbundet eller at anerkende Forbundets Krav som privilegeret under Hensyn til, at den Person, Forbundet vil gøre sit Krav gældende overfor, ikke er Arbejdsgiver.

Dernæst skal man henstille, at i § 66 A., *andet Punktum*, Ordene »og anden Sejlads« udgaar under Hensyn til, at disse Ord kun utydeliggør hele Paragraffen. Under de citerede Ords bogstavelige Betydning falder i Virkeligheden de fleste af de Virksomheder, som er nævnt i Paragraffens første Punktum og indskrænker saaledes Paragraffens Regler om Forsikringspligten i en udstrakt Grad, hvilket jo ikke har været Meningen, da Forsikringspligten skal være alt omfattende uden Hensyn til Størrelsen af de benyttede Fartøjer. Ordene er overgaaede lige fra Loven af 28. Juni 1920, og Forbundet er ved sin Gennemførelse af denne Lov gaaet ud fra, at der med Ordene »og anden Sejlads« er ment anden lignende Sejlads som Lystsejlads, uden at der er fremkommet nogen Indsigelse herimod. Desuden har Forbundet ikke i Praksis faaet oplyst noget Tilfælde, der kan falde ind under denne af Forbundet gennemførte Betydning af Ordene, saa Bestemmelsen er nærmest betydningsløs og kun egnet til at skaffe Forbundet Bryderier, hvorfor det maa anses for det heldigste, at Ordene udgaar.

Endelig skal man henstille, at Forbundet opnaar den samme Begunstigelse med Hensyn til *Søpantneret*, som er tillagt Redernes Forsikringsforbund ved Forslagets § 64, 3die Punktum, ved at denne Bestemmelse optages som 2det Punktum i Forslagets § 66 E. samt, at der som 3die Punktum til samme Paragraf tilføjes en Bestemmelse om, at »Forbundet skal være berettiget til ved Henvendelse til offentlige Myndigheder at erholde de til Lovens Gennemførelse nødvendige Oplysninger meddelte«, og at der til § 67 tilføjes »Bøder, som paalægges i Henhold til Vedtægten, kan indrives ved Udpantning«. For saa vidt angaar dette næstsidste Forslag skal man henvise til Forbundets Skrivelse af 4. f. M. til det høje Ministerium, medens man med Hensyn til de andre foreslaaede Ændringer i Almindelighed skal henvise til den Særstilling, Forbundet indtager ved den Forbundet tillagte uindskrænkede Ret og Pligt